

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. VI. Duæ ad rem præceptiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

cui morbus omnis erat sanabilis. 6. Ecclesiasten & A concionatorem in templo, in campis, in montibus, in ipsi aquis. 7. Peregrinum, qui è loco in locum com- meabat. 8. Piscatorem hominum; quod & alios exer- cere docuit. 9. Exorcistam demonum. 10. Convivam Pharisæorum & plurium aliorum. 11. Annonæ præfe- ctum, qui multa millia hominum non multis panibus saturavit. 12. Convivatorem, qui totum orbem etiã- num suo refecit convivio. 13. Egit & captivum in hor- to. 14. Egit & stultum in aulâ regiâ. 15. Olivorem & hortulanum egisse quis miretur, cum denique malefa- ctorem & latronem egerit in cruce? Hic pectus igneum, & centum mihi linguas optem, ut qualicumque modo possim loqui, quæ Pater jussit, quàm ea Filius obse- quenter perfecit, quot personas egerit, nec enim ul- lius personæ vilitate ab integritate obsequii potuit ab- stineri. Aperitissimè professus est ipse: Descendi de celo, non ut faciam voluntatem meam, sed ejus voluntatem, qui misit me. Ah, quàm nos longè aliter! agere personas vo- lumus, sed nemo vilis; iste quidem domini, hic fortu- nati, ille opulenti, iste honorati ambit personam; qui servi, mendici cupiat, nemo est. Christus & captivus & stultus, & seditiosus & latro, imò & Barabbâ latrone deterior haberi non recusat. Eò progressa est ipsius obe- dientia. O quantum chaos inter nostram & illius obe- dientiam!

§. V. Obedientia morientis Christi patientissima & perseverantissima.

III. Obedientia Christi suprà quàm capiamus, hu- milis & patiens. Hanc orsus in utero Virgi- nis, infans perfectæ rationis, cetera nobis omnibus non dissimilis, novem mensibus matrem carcerem habi- tavit. Hymnus Ambrosii testatur: Tu ad liberandum sus- cepturus hominem, non horruisti Virginis uterum. Ex utero in stabulum & præsepe. Inde in Ægyptum idololatriæ omnis plantarium. Ex Ægypto rediit Nazarethum. Hic in maternis ædibus velut homo alphabeticus, vilis, in- doctus, opifex mechanicus ad trigésimum ætatis an- num laucit, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scien- tiæ absconditi, quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter. Exacto a. n. trigésimo, cum jam ageret concionatorem publicum, quantum injuriarum & pro- bri, quantum famis, fatigationis & suis tulit, dum deni- que in supplicii locum pertractus, in lignum infame at- tolleretur velut latronum coryphæus, clavis fixus, ve- l peritionis instar extensus. Hinc illæ gementis voces: Ego autem sum vermis & non homo; opprobrium hominum & abjectio plebis. Nimirum filius hominis non habet, ubi caput suum reclinet. Quàm submissa, quàm patiens obediential

IV. Obedientia Christi perseverantissima. Factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Ad calmen obsequii tam ardui pervenit, cum dixit, Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Mi Pater, surdos habeo homines, ad te igitur me verto, fidelem depositarium, tibi animam meam committo. Ego quidem omnium voce destinor ad interitum, humani judicii temeritas huc illuc rapta meam animam, sed illa in absconditam bonitatis tuæ custodiam immigrabit: tibi illam com- mendo. Acerbissima quidem est hæc animæ à suo cor- pore avulsio, nihilominus ad nutum tuum, & honori tuo hunc calicem amarissimum exhauriam, ut præcep- tis tuis ex toto satisfaciam. Quia sic mandasti Pater, ut in causâ hominum profunderem animam, in tuas illam manus commendo. Cum igitur exhaustâ clepsy- drâ supremum vitæ punctum flueret, quo Pater ab omni ævo filium mori voluit, inclinato capite tradidit spi- ritum. Nec enim manibus & pedibus affixis aliter ad- versus Patrem reverentiam adhibere potuit. Itaque cap- tur inclinavit veneratus Patrem, & mortem obiit com- plexus humanam gentem amore perseverantissima.

Mementote, ait Bernardus, quod Christus, ne perderet obedi- entiam, perdidit vitam, in ipsos usque inferos obsequentissimus.

Narrant, à Rogerio, viro religiosissimo, sub vitæ fi- nem Arsenium his talibus rogatum: Quid patiar, mi Pater, cernis; oro te igitur, jube me mori, ut moriar obe- diendo, & merear etiam moriendo. Anni jam sexaginta sunt, quibus ego Altissimum precor, ut mori mihi liceat ad Prædium mei arbitrium. Arsenius postulatis tam religiosis motus, Ergo, mi Rogerii, ait, ad majus obe- dientiæ promeritum mori te jubeo, & animam tuam conditori tuo reddere. Juvet te patientissimus Jesus pro nobis in cruce mortuus. Dictum, factum Abbas loqui desit, & desit Rogerius vivere. Eadem se nocte sistens Arsenio defunctus, Christus Dominus, ajebat, pluris fecit mortem ex obedientiâ obitam, quàm ullam actionem aliam in omni vitâ susceptam. Nimirum melior est obedientia quàm victima, & suscitare magis quàm offerre adipem arietum. Quot igitur Christi actiones, quot gemitus, quot cogitationes, quot verba, tot erant obedientiæ sacrificia. Hic discite homo pulvis, vermicu- le superbissime, hic obedire discite, servus hero, ancilla dominæ, monachus Abbati, civis Principi, suus quivis prædidi. Quoniam quasi peccatum ariolandi est, repugnare, & quasi scelus idololatricæ, nolle acquiescere. Noster Gedeon in vallo crucis, obedientiæ lampadem extollit & clamat: Quod me facere videris, hoc facite; qui amat me, imiteur me. Quod facio sectamini. Non est magis seria firmiorque fidei ac obedientiæ approbatio, quàm si quis undique incommodis conflictatus, nullis undique oneratus, cut- ras & dolores in Dei sinum exoneret, acquiescat spe promissionum erectus. Hic Christi morientis saluber- rima quatuor documenta subnectimus. Discite orare, discite vivere, discite mori, discite beati.

§. VI. Dna ad rem præceptiones.

I. Discite orare. Seridè precaturus intendat vires & clamet. Hoc præcationis genus rex David cre- berrimè usurpans, Voce meâ, inquit, ad Dominum clama- vi, & exaudivit me. Deus meus clamabo per diem, & non exau- dies: & nocte, & non ad insipientiam mihi. Ad te Domine cla- mabo, Deus meus ne files à me. Domine Deus meus clamavi ad te, & sanasti me. Domine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat. Omnis pæne præcatio Davidis cla- mor fuit. Cordis clamor est præcantis ardor & magnum desiderium. Quotiescumque vel cubitu surgimus, vel redimus cubitum, clamemus illud cum Christo. In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum, & unâ volun- tatem meam, cogitationes, verba & omnes actiones meas: Domine Jesus miserere mei, & dirige me. Sunt qui numquam quieti se tradant, quin prius conscientiam excutiant, illudque singularissimè à Christo petant: Domine Jesus, per extremas illas in cruce voces, quibus Patri spiritum commendasti, te rogo, suscipe spiritum meum in finem vitæ meæ. Omne nostrum agere incipiat à Deo, & in Deo finiat; ex hoc mari effluat, in hoc refluxat.

Pari modo in omnibus periculis, tentationibus & re- bus adversis succlamandum: Tibi, Domine, commendo spiritum meum; ne seducar à cacodæmone. Cum de- fecerit virtus mea, ne derelinquas me. Christus crucifixus jugi memoriæ traditus assidue ob oculos obversetur. Nam & ipse Dominus memoriâ nimis memori nos complexus, Ecce, ait, in manibus meis descripsi rez muri tui coram oculis meis semper. Tui non possum oblivisci. Quin nos amanissimo Servatori paria respondemus: Ecce, Domine Jesus, in corde meo, in lingua meâ, in universis actionibus meis descripsi te. Licet omnia perdam, modò Christum crucifixum servem. Etiam si serpens in multas partes disseccetur, modò caput fervet, reliquum corpus facile restaurat. Cor nostrum, eheu, quando- que curis, sollicitudinibus, arumnis miserè discerpitur, Parum

Rogerii in morte eius obedi- entia.

1. Reg. c. 15. vers. 22.

1. Jud. cap. 7. vers. 17.

Christi morientis quatuor documeta.

Discite orare.

Psal. 3. v. 5. Psal. 21. v. 3. Psal. 27. v. 1. Psal. 29. v. 3.

Psal. 101. v. 2.

Pf. 30. v. 6.

Cum de- Pf. 70. v. 9.

Isaia c. 49. vers. 16.

